

Hem

Fick nyss ett nytt nummer av Allt i Hemmet. Vet inte riktigt varför jag prenumererar på den. Har tänkt säga upp den i över ett år men det har aldrig blivit av. Det är ju fina färgglada bilder i alla fall. Ja, inte när det handlar om de här hemmen inredda helt i vitt förstås. Varje gång jag bläddrar funderar jag hur det ser ut till vardags när inte allt är kliniskt rent och alla vardagsprylar bortplockade.

Jag har också städat ett hem inför fotografering. Det såg riktigt snyggt ut på bilderna. Sprickorna och skavankerna syntes inte alls. Fast de fanns ju där ändå.

Intressant också att det alltid står ålder och yrke på dem som bebor dessa uppvisningshem. Många chefer, konsulter och egenföretagare. Kanske för att man ska förstå de ekonomiska förutsättningarna. Ingen idé för vanligt folk att drömma om en sekelskiftesvilla inredd i pastell. Kanske en tvåa i retrostil.

Är hemmet ett sätt att visa vem man är? Att man är?

Hur mycket yta finns det i våra liv?

Nu börjar påskhelgen. Handlar om något helt annat än yta. Livets djupaste mysterium. Genom död till liv. Från mörker till ljus. Från trasigt till helt. Komma hem på riktigt.

Sådan kontrast mot de blanka sidorna i tidningen. Inte komma hem för att ha något att visa upp.

Komma hem för att inte ha något att visa upp.

Komma hem där trasigt kan bli helt.

Komma hem utan att dölja sprickorna oc

Komma hem där livets sköra trådar får ett fäste.